

Ketouvim (hagiographies) - Daniel

Chapter 10

- 10,1 בשנת שלוש, לכורש מלך פרס, דבר נגלה לְדַבְּיָאֵל, אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמוֹ בְּלִטְאֵשְׁצַר; וְאֵמַת הַדָּבָר, וְצָבָא גְדוֹל, וּבִין אֶת-הַדָּבָר, וּבִינָה לוֹ בְּמַרְאֵה. וּבִימִים, הֵהֱם--אָנִי דַבְּיָאֵל הֵייתִי מִתְאַבֵּל, שְׁלֹשָׁה שָׁבָעִים יָמִים.
- 10,2 לְחַם סְמִדוֹת לֹא אֶכְלֵתִי, וּבָשָׂר לֹא-בָא אֶל-פִּי--וְסוֹךְ לֹא-סָכַתִּי: עַד-מִלֵּאֵת, שְׁלֹשֶׁת שָׁבָעִים יָמִים. {פ}
- 10,3 וּבָיִוִם עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה, לַחֲדָשׁ הַרְאִשׁוֹן; וְאָנִי, הֵייתִי עַל יַד הַנְּהַר הַגְּדוֹל--הוּא חֲדַקְל.
- 10,4 וְאִשָּׂא אֶת-עֵינַי וְאָרָא, וְהִנֵּה אִישׁ-אֶחָד לְבוּשׁ בָּדִים; וּמִתְנַוֵּי חֲגָרִים, בְּכַתֵּם אוֹפֹז.
- 10,5 וּגְנִיתוֹ כְּתֹרֵשִׁישׁ, וּפְנָיו כְּמַרְאֵה בְּרַק, וְעֵינָיו כְּלַפִּידֵי אֵשׁ, וְזֹרְעִתִּיו וּמְרַגְלִיתִּיו, כְּעֵין גְּחֹשֶׁת קַלְלִי; וְקוֹל דְּבָרָיו, כְּקוֹל הַמּוֹן.
- 10,6 וּכְאִיתִי אָנִי דַבְּיָאֵל לְבַדִּי, אֶת-הַמַּרְאֵה, וְהֶאֱנִשִּׁים אֲשֶׁר הִיוּ עִמִּי, לֹא נָאוּ אֶת-הַמַּרְאֵה; אָבֵל, סְכַדָּה גְדֹלָה וְפֹלָה עֲלֵיהֶם, וְיִבְרָחוּ, בְּהִסְבָּא.
- 10,7 וְאָנִי, נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי, וְאָרָא אֶת-הַמַּרְאֵה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת, וְלֹא נִשְׁאַר-בִּי כֹחַ; וְהוֹדִי, גְּהַפֵּךְ עָלַי לְמַשְׁחִית, וְלֹא עֲצַרְתִּי, כֹּחַ.
- 10,8 וְאִשְׁמַע, אֶת-קוֹל דְּבָרָיו; וְכִשְׁמַעִי, אֶת-קוֹל דְּבָרָיו, וְאָנִי הֵייתִי נִרְדָּם עַל-פְּנֵי, וּפְנֵי אֶרְצָה.
- 10,9 וְהִנֵּה-יָד, בְּגָעָה בִּי; וְתַנְיַעֵנִי עַל-בְּרַכְיָי, וּכְפוֹת יָדַי.
- 10,10 וַיֹּאמֶר אֵלַי דַבְּיָאֵל אִישׁ-סְמִדוֹת הֵבֵן בְּדַבְּרִים אֲשֶׁר אֶנְכִי דָבָר אֲלֵיךְ, וְעַמֵּד עַל-עַמֵּדךָ--כִּי עָמָה, שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ; וּבְדַבְּרוֹ עִמִּי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, עַמְדַתִּי מִרְעִיד.
- 10,11 וַיֹּאמֶר אֵלַי, אֶל-תִּירָא דַבְּיָאֵל--כִּי מִן-הַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר בָּתַתְּ אֶת-לַבָּן לְהַבִּין וְלַהֲתַעֲנוֹת לְפָנַי אֶלְהִיךָ, נִשְׁמַעוּ דְבָרֶיךָ; וְאָנִי-בָאתִי, בְּדַבְּרֶיךָ.
- 10,12 וְשֵׁר מַלְכוֹת פְּרַס, עַמֵּד לְגַגְדֵי עֲשָׂרִים וְאַחַד יוֹם, וְהִנֵּה מִיכָאֵל אֶחָד הַשָּׂרִים הַרְאִשִּׁים, בָּא לְעֲזָרְנִי; וְאָנִי נוֹתַרְתִּי שָׁם, אֶצֶל מַלְכֵי פְּרַס.
- 10,13 וּבָאתִי, לְהַבִּינְךָ, אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָה לְעַמְךָ, בְּאַסְרֵית הַיָּמִים: כִּי-עוֹד חֲזוֹן, לַיָּמִים.
- 10,14 וּבְדַבְּרוֹ עִמִּי, בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה--בָּתַתִּי פְּנֵי אֶרְצָה, וּנְאֻלְמַתִּי.
- 10,15 וְהִנֵּה, כְּדַמּוֹת בְּנֵי אָדָם, נִגַע, עַל-שִׁפְטֵי; וְאַפְתַּח-פִּי, וְאֶדְבַּרְהָ וְאֶמְכַּרְהָ אֶל-הַעַמֵּד לְגַגְדֵי, אֲדֹנָי בְּמַרְאֵה גְּהַפְפוּ צִירֵי עָלַי, וְלֹא עֲצַרְתִּי כֹחַ.
- 10,16 וְהִיךְ יוֹכֵל, עֶבֶד אֲדֹנָי זֶה, לְדַבֵּר, עִם-אֲדֹנָי זֶה; וְאָנִי מַעֲתָה לֹא-יַעֲמֵד-בִּי כֹחַ, וְנִשְׁמָה לֹא נִשְׁאַרָה-בִּי.
- 10,17 וַיִּסַּף וַיַּגַּע-בִּי כְּמַרְאֵה אָדָם, וַיִּסְחַקְנִי.
- 10,18 וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא אִישׁ-סְמִדוֹת, שְׁלוֹם לְךָ--סַחַק וְסַחַק; וּכְדַבְּרוֹ עִמִּי הִתְחַזַּקְתִּי, וְאֶמְכַּרְהָ וַיְדַבֵּר אֲדֹנָי כִּי חֲזַקְתִּנִּי.
- 10,19 וַיֹּאמֶר, הַיְדַעְתָּ לְמָה-בָּאתִי אֵלֶיךָ, וְעָמָה אֲשׁוּב, לְהִלָּחֵם עִם-שֵׁר פְּרַס; וְאָנִי יוֹצֵא, וְהִנֵּה שְׂרָיוֹן בָּא.
- 10,20 אָבֵל אֲגִיד לְךָ, אֶת-הַרְשׁוּם בְּכַתֵּב אֵמַת; וְאִין אֶחָד מִתְחַזַּק עִמִּי, עַל-אֵלֶּה, כִּי אִם-מִיכָאֵל, שְׂרָכֶם. {פ}
- 10,21